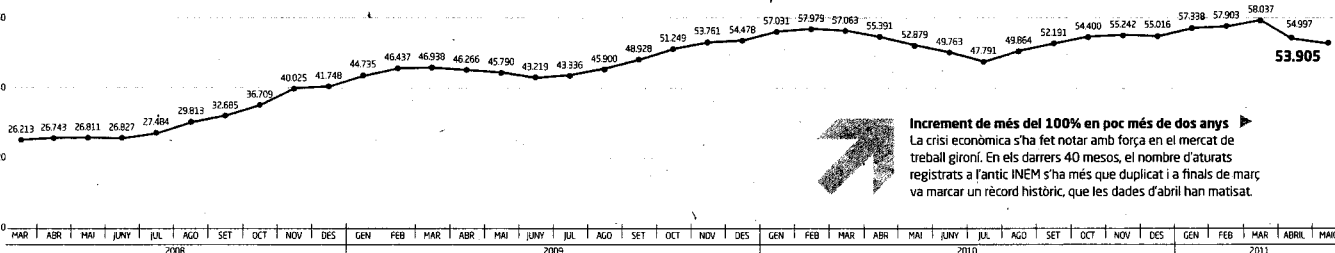

EVOLUCIÓ MENSUAL DE L'ATUR REGISTRAT A GIRONA (2008-2011)

NOMBRE DE DESOCUPATS REGISTRATS A LES OFICINES DE TREBALL DE LES COMARQUES GIRONINES

Increment de més del 100% en poc més de dos anys
 La crisi econòmica s'ha fet notar amb força en el mercat de treball gironí. En els darrers 40 mesos, el nombre d'aturats registrats a l'antic INEM s'ha més que duplicat i a finals de març va marcar un rècord històric, que les dades d'abril han matissat.

L'atur baixa a Girona en més de 1.000 persones el maig gràcies al sector serveis

► Segon mes consecutiu de baixada de la desocupació i tercer d'increment del nombre de cotitzants a la Seguretat Social

GIRONA | O.P./AGÈNCIES

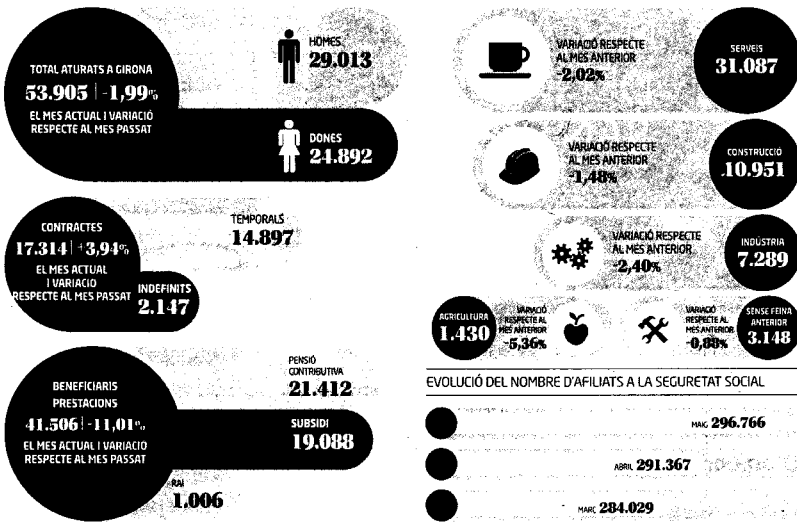
■ Al tancament del mes de maig, l'atur registrat a la demarcació de Girona s'havia reduït un 1,99% respecte a l'abril, segons les dades que el Ministeri de Treball i Immigració ha fet públiques aquest dijous. Així, les comarques gironines van quedar amb 1.092 persones menys en situació d'atur que el mes anterior i el nombre total de desocupats es va situar en les 53.905 persones. Girona és la segona demarcació catalana on es va registrar una reducció més alta de l'atur en termes percentuals. La raó fonamental és l'activitat del sector dels serveis, ja que ha estat responsable d'una reducció de 640 desocupats. En termes interanuals, l'atur va augmentar 1.206 persones, un 1,94% més que en el mateix mes de 2010.

Tots els sectors d'activitat van registrar un comportament positiu el mes de març. Per darrere dels serveis, la reducció més important en el nombre de desocupats la va aportar la indústria, amb 179 persones menys. L'atur en la construcció i l'agricultura va baixar en 164 i 81 persones, respectivament.

Mentrestant, la Seguretat Social va guanyar el mes passat més de 5.000 nous cotitzants a Girona, en el que és el tercer mes consecutiu d'increment d'afiliats. Per la seva banda, la contractació va augmentar prop d'un 4% el mes passat, amb 17.314 nous contractes, el 86% dels quals van ser temporals.

EL MERCAT DE TREBALL A GIRONA

ATURATS PER SECTORS, TRAMS D'EDAT I GÈNERE DURANT EL MARÇ I EVOLUCIÓ DE LA COTITZACIÓ A LA SEGURETAT SOCIAL

En el conjunt de Catalunya, el nombre d'aturats registrats a les oficines d'ocupació va baixar en 6.199 persones en el mes de maig, un 1,03 per cent respecte a l'abril, amb la qual cosa el nombre de desocupats es va situar en 595.342.

A tot l'Estat, ara hi ha 4.189.659 persones a l'atur després que al

maig la desocupació hagués un 1,87%, en el que és el descens més fort en aquest mes des de 1997.

Les patronals Foment del Treball i Fepeime van valorar de manera positiva el descens del nombre de desocupats amb què es va tancar el mes de maig passat, encara que consideren que les dades seguei-

en evidenciant «les deficiències» del mercat de treball espanyol. De la seva banda, Pimec va alertar que la davallada de maig «respon a l'evolució estacional de la nostra economia i que caldran molts mesos com aquests per reduir l'alt nombre d'aturats».

Per als sindicats catalans, el des-

PREVISIONS

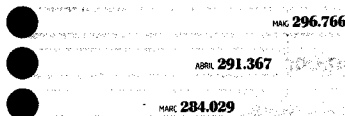
Els experts empitjoren els seus pronòstics sobre ocupació
 El panell de previsions de la Fundació de Caixes d'Estalvis (Funcas) ha empitjorat una i dues dècimes les seves previsions d'atur per a aquest any i el pròxim, fins al 20,5 per cent i el 20,2 per cent, respectivament, molt més pessimistes que el 19,8 per cent i 18,5 per cent que preveu l'Executiu per a aquests anys.

cens de l'atur registrat el mes passat pot ser un simple miratge.

CCOO i la UGT van indicar que, malgrat les bones dades, s'ha reduït més el nombre de persones beneficiàries de les prestacions per desocupació que el de les desocupades. També van lamentar que la contractació indefinida ha caigut un 5% respecte al mateix període de l'any anterior, mentre que la temporal s'ha incrementat en un 4%. Els sindicats van insistir que les xifres demostren que la reforma laboral aprovada pel Govern central l'estiu passat no genera llocs de treball.

De la seva banda, la secretària d'Ocupació i Relacions Laborals de la Generalitat, Esther Sánchez, va demanar «prudència» davant les últimes dades, ja que, malgrat el descens registrat al maig, l'atur no ha baixat en termes interanuals.

EVOLUCIÓ DEL NOMBRE D'AFILIATS A LA SEGURETAT SOCIAL

ADMINISTRACIÓ LOCAL ENDEUTADA ■ Madrid, amb 6.453 milions d'euros, acumula gairebé una quarta part de l'endeutament dels més de 8.000 municipis de l'Estat

Els ajuntaments gironins deuen prop de 610 milions de € a bancs i caixes

► Cassà, Vidreres i Castell-Platja d'Aro tenen l'endeutament per habitant més elevat

GIRONA | ORIOL PUIG

El deute viu dels ajuntaments gironins ascendia a finals de 2010 a 609,9 milions d'euros, un 4,7% més que un any abans i un 23% superior al de tancament de 2008. Són dades facilitades pel Ministeri d'Economia que situen l'endeutament per habitant dels ajuntaments gironins en 809,9 euros per habitant, un 18,4% per sobre la mitjana catalana (683,7 euros). L'endeutament mitjà de les administracions locals en el conjunt de l'Estat es va situar en 613,6 euros.

Cassà de la Selva (5.856 euros de deute bancari per habitant), Vidreres (3.650), Castell-Platja d'Aro (2.549), Sant Joan les Fonts (1.884), i Tossa de Mar (1.868) són els municipis gironins més endeutats.

En l'extrem oposat trobem fins a quaranta dels 221 ajuntaments gironins que van tancar l'any 2009 sense quantitats pendents d'amortitzar. Cap d'aquests municipis sense deute supera els 700 habitants, i els més grans són Bellcaire i Borrassà.

En termes absoluts, els municipis més poblats encapçalen el rànquim gironí: Girona (58,3 milions d'euros), Lloret de Mar (47,6), Blanes (39,2) i Figueres (35,8).

Entre els grans municipis de la demarcació destaca el creixement anual de l'endeutament bancari de poblacions com Lloret (+47 per cent), o Palafrugell (20 per cent). Fins a un total de 12 municipis gironins, la majoria de reduïda dimensió, com a mínim van duplicar el seu deute viu al llarg de l'any passat.

La quantia del deute viu de les administracions locals s'ha calculat tenint en compte les següents operacions de risc: crèdits financers, valors de renda fixa i préstecs o crèdits transferits a tercers. D'aquesta manera, el deute viu no inclou el deute comercial de les entitats locals, sinó únicament el bancari.

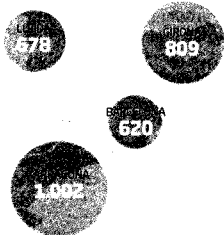
Madrid, al capdavant

El deute de l'Ajuntament de Madrid, de 6.453 milions d'euros al tancament de 2010, representa el 22,3 per cent del total del que deuen els 8.116 consistoris espanyols, i el 18,2 per cent del conjunt de les entitats locals.

El deute financer de les entitats locals al tancament de 2010 era de

LES DADES A CATALUNYA

Endeutament per habitant a les demarcacions catalanes

LA DIPUTACIÓ

120,5 MILIONS D'EUROS

era el deute viu de la Diputació de Girona, un 9% més que el 2009. A Catalunya només la supera la de Barcelona (159 milions). Les diputacions de Tarragona (82 milions) i Lleida (83 milions) estan força menys endeutades.

CONSELLS COMARCALS

El Consell de la Selva, el més endeutat a Girona

Segons el Ministeri d'Economia, el Consell Comarcal de la Selva té un deute viu de 5,2 milions d'euros, seguit del de l'Alt Empordà (4,9 milions), i el del Pla de l'Estany (2,3 milions). La resta no arriben al mig milió d'euros de deute. Pel que fa a mancomunitats de municipis, la formada per Palafrugell, Begur, Pals i Regencós suma un deute viu de 3,6 milions d'euros.

35.443 milions d'euros, el 3,3 per cent del PIB, així que en aquest any va augmentar en 848 milions, un 2,4 per cent. En el cas dels ajuntaments, l'endeutament va ser de 28.851 milions d'euros.

Després de Madrid, l'ajuntament amb més deute és el de Barcelona, amb 1.202 milions d'euros, seguit de València, amb 890 milions; Saragossa, 748; Màlaga, 743; i Sevilla, amb 544 milions d'euros. Juntament amb la capital, a Catalunya, només l'Hospitalet i Badalona acumulen un deute amb bancs i caixes que superi els 100 milions d'euros.

EN XIFRES

Endeutament dels ajuntaments de les comarques gironines el 2010

EL DEUTE VIU EXPRESSAT EN MILERS D'EUROS I EL DEUTE PER HABITANT EN EUROS

MUNICIPI	DEUTE VIU	HABITANTS	DEUTE/HABITANT
Agullana	1.030	840	1226,19
Aiguaviva	0	727	0
Albanya	0	149	0
Albons	89	710	125,35
Alp	1.410	1733	813,62
Amer	1.218	2306	528,19
Angles	6.635	5660	1193,35
Arbúcies	4.083	6647	614,26
Argelaguér	0	425	0
Armentera (L)	235	865	271,68
Avinyonet de Puigventós	374	1517	246,54
Banyoles	15.876	18780	845,37
Bàscara	421	963	437,18
Begur	5.762	4209	1368,97
Bellcaire d'Empordà	0	673	0
Besalú	3.690	2360	1563,56
Bescanó	3.941	4555	865,2
Beuda	0	161	0
Bisbal d'Empordà (La)	9.665	10397	929,56
Biure	73	242	301,65
Blanes	39.274	40010	981,5
Boadella i les Escalvades	210	255	823,53
Bolvir	0	395	0
Bordils	1.194	1715	696,21
Borrassà	0	684	0
Breda	2.390	3771	633,78
Brunyola	0	367	0
Cabanelles	0	237	0
Cabanes	105	915	114,75
Cadacús	2.417	2892	835,75
Caldes de Malavella	2.598	6920	375,43
Calonge	16.446	10789	1524,33
Camos	97	681	142,44
Campdevànol	1.548	3499	442,41
Campelles	0	127	0
Campplong	480	467	1027,84
Camprodó	3.429	2479	1383,22
Canet d'Adri	300	618	485,44
Cantalons	85	319	266,46
Capmany	184	620	296,77
Cassà de la Selva	6.138	1048	5856,87
Castell-Platja d'Aro	26.634	10445	2549,93
Castellfollit de la Roca	1.261	12220	103,19
Castelló d'Empúries	19.520	10445	1868,84
Celera de Ter (La)	1.205	2141	562,87
Cerà	922	4638	198,79
Cervià de Ter	71	895	79,33
Cistella	69	251	274,9
Colera	381	576	661,46
Colomers	0	201	0
Corçà	625	1296	482,25
Cornella del Terri	1.926	2210	871,49
Cospicó	275	253	1086,96
Crulles, Monells i Sant Sad.	817	1250	653,6
Darnius	0	529	0
Das	0	224	0
Escala (L)	11.582	10387	1115,05
Espinelves	16	192	83,33
Espolla	210	408	514,71
Espotellà	384	461	832,97
Far d'Empordà (El)	0	545	0
Figueres	35.833	44255	808,69
Flaçà	112	1079	104,67
Fonsà	186	327	570,65
Fontanals de Cerdanya	0	457	0
Fontanilles	0	160	0
Fontcoberta	554	1280	432,81
Forallac	2.045	1749	1169,24
Fornells de la Selva	645	2343	275,29
Fortià	137	642	213,4
Garrigàs	0	382	0
Garrigoles	0	157	0
Garriguella	468	858	545,45
Ger	98	461	212,58
Girona	58.303	96236	605,83
Gombren	208	224	928,57
Gualta	0	365	0
Guilfs de Cerdanya	0	519	0
Hostalric	2.600	3998	650,33
Isòvol	103	309	333,33
Jafré	61	432	141,2
Jonquera (La)	3.102	3106	998,77
Juà	0	325	0
Lladó	48	697	68,87
Llagostera	2.645	7915	334,18
Llanilles	139	690	201,45
Llanars	354	571	619,96
Llançà	5.613	5214	1076,52
Llers	692	1172	590,44
Llivia	1.962	1608	1220,15
Lloret de Mar	47.625	39794	1196,79
Llosses (Les)	42	221	190,05
Maçanet de Cabrenys	462	728	634,62
Maçanet de la Selva	6.220	7020	886,04
Madremanya	114	250	456
Maia de Montcal	16	433	36,95
Masarac	0	276	0
Massanes	114	726	157,02
Meranges	0	309	0
Mieres	0	330	0
Mollet de Peralada	85	170	500
Nolí	313	354	884,18
Mont-ras	141	1821	77,43
Montgut i Oix	468	989	474,33
Navata	97	1158	83,77
Ogassa	472	256	1843,75
Olot	28.647	33589	852,87
Oriús	224	385	581,82
Osor	241	426	565,73
Palafrugell	11.295	22622	499,29
Palamos	14.957	18057	828,32
Palau de Santa Eulàlia	0	105	0
Palau-sator	0	290	0
Palau-saverdera	1.777	1475	1204,75
Palol de Revardit	0	482	0
Pals	2.133	2745	777,05
Pardines	243	164	1481,71
Parlavà	184	402	457,71
Pau	338	563	600,36
Pedret i Marzà	93	173	537,57
Pera (La)	0	446	0
Peralada	1.354	1826	741,51
Planes d'Hostoles (Les)	496	1727	287,2
Planols	396	288	1375
Pont de Molins	53	498	106,43
Pontós	0	242	0
Porqueres	2.780	4400	631,82
Port de la Selva (El)	1.637	893	1845,54
Pontós	736	1302	565,28
Prades (Les)	139	1724	90,63
Puigcerdà	7.243	8746	828,15
Quart	794	2983	266,17
Querolbs	153	9637	15,88
Rabós	24	192	125
Regencós	0	315	0
Ribes de Freser	1.721	1930	891,71
Riells i Viabrea	2.417	3868	624,87
Ripoll	11.170	10991	1016,29
Riudarenes	2.239	2123	1054,64
Riudaura	255	441	578,23
Riudellots de la Selva	1.630	1975	825,32
Riumors	90	224	401,79
Roses	26.058	20418	1276,23
Rupià	7	243	28,81
Sales de Llierca	18	136	132,35
Salt	24.354	30304	803,66
Sant Andreu Salou	0	155	0
Sant Aniol de Finestres	150	342	436,6
Sant Climent Sescebes	71	521	136,28
Sant Feliu de Buixaltes	191	793	240,86
Sant Feliu de Guixol	12.700	21975	577,93
Sant Feliu de Paleros	446	1383	322,32
Sant Ferriol	0	43	0
Sant Gregori	2.671	3243	823,62
Sant Hilar Sacalm	6.657	8729	1168,96
Sant Jaume de Llierca	233	780	298,72
Sant Joan de les Abadeses	1.920	3529	544,06
Sant Joan de Mollet	0	513	0
Sant Joan les Fonts	5.335	2831	1884,49
Sant Jordi Desvalls	286	653	437,98
Sant Julià de Ramis	1.045	3281	318,5
Sant Julià del Llori i Bonmatí	611	1291	473,28
Sant Llorenç de la Muga	103	222	463,96
Sant Martí de Llémena	315	566	556,54
Sant Martí Vell	24	265	90,57
Sant Miquel de Campmajor	206	243	847,74
Sant Miquel de Fluvià	280	765	366,01
Sant Mori	103	166	620,48
Sant Pau de Segúries	22	710	30,99
Sant Pere Pescador	672	2033	330,55
Santa Coloma de Farners	5.577	11948	466,77
Santa Cristina d'Aro	6.301	5067	1243,54
Santa Llogalga d'Alguema	0	325	0
Santa Pau	221	1600	136,13
Santarrià de Ter	2.058	4596	447,78
Saus, Camallera i Llampaies	374	785	480,89
Selva de Mar (La)	92	230	418,28
Serinyà	302	1104	273,55
Serra de Daró	0	209	0
Sitges	183	181	1011,05
Silès	2.201	5356	410,94
Siurana	183	190	963,16
Susqueda	13	190	68,42
Tallada d'Empordà (La)	146	118	1237,29
Terrades	54	435	124,14
Torrent	0	190	0
Torredella de Fluvià	301	686	438,78
Torredella de Montgrí	15.530	11522	1347,86
Tortellà	50	771	64,85
Toses	144	155	929,03
Tossa de Mar	11.196	5976	1873,49
Ullà	288	1019	282,63
Ullastret	0	250	0
Ultramarç	48	213	225,35
Urus	0	208	0
Vajol (La)	9	98	91,84
Vall d'en Bas (La)	1.651	2833	582,77
Vall de Bianya (La)	89	1320	67,42
Vall-llobrega	246	792	310,61
Valldor de Ripollès	340	234	1452,99
Ventaló	269	1166	230,7
Verges	251	168	1494,05
Vidreres	47	7629	6,16
Vidreres	3.311	907	3650,5
Vila-sacra	681	627	1086,12
Vilabertran	654	2297	284,72
Vilablareix	2.807	2297	1222,03
Viladamari	171	459	373,36
Vilademuls	98	216	453,7
Viladumet	477	766	622,72
Viladrau	508	1098	462,56
Vilafant	1.469	5429	270,58
Vilajuiga	977	1155	845,89
Vilafolga de Ter	123	477	57,86
Vilamacolum	196	328	597,56
Vilamalla	98	1100	89,09
Vilamaniscle	217	181	1198,9
Vilanant	72	363	198,35
Vilaur	0	146	0
Vilobri d'Onyar	518	3032	170,84
Vilopriu	53	208	254,81

Font: Ministeri d'Economia i Hisenda

CASTELL D'ARO-PALAMÓS

«Maçanet-Llagostera-Santa Cristina-Castell d'Aro-Calonge-Palamós-Mont-ras-Palafrugell-Llofriu serà un traçat continu d'una autovia que també era una reclamació històrica, una necessitat estratègica»

Joaquim Nadal i Farreras

Pel que sembla, s'acosten dies d'entrada en servei de grans infraestructures considerades estratègiques per al desenvolupament del país. De fet fa molt pocs dies hem vist com es posava en servei la subestació de Bescanó de la línia elèctrica Sentmenat-Bescanó. Justament, les fotografies d'aquest acte m'han portat a escriure aquest article i a reflexionar sobre el sentit de la continuïtat institucional i el valor d'aquest fet com a reflex d'un sistema ben articulat de llibertats i de drets, basat en la democràcia.

Les imatges més mostraven a Bescanó el president de la Generalitat **Artur Mas**, acompanyat del president de Red Elèctrica Espanyola, l'exministre **Luis Atienza**, l'alcaldede reelegit de Bescanó, **Xavier Soy**. Tot hom va subratllar la importància de l'acte i el fet rellevant que a partir d'ara el subministrament elèctric de la Costa Brava i de tot Girona està més garantit. El resum podria ser que finalment s'ha superat una situació de risc i s'ha acabat la precarietat de la xarxa gironina pel que fa al subministrament en alta tensió. Pocs recordaven en aquest moment les tensions i dificultats per a la construcció d'aquesta línia. Les

obstruccions reals des de dins i des de fora; l'oposició articulada en el territori i les mateixes institucions; les contradiccions internes de les forces polítiques i la dualitat de discursos en molts casos. Per això, més enllà de les imatges del dia de la inauguració, caldrà certificar per a la història, i no sé si el president Mas ho va ponderar prou en les seves paraules, els patiments i les incomprendiments que va haver de viure el mateix alcalde de Bescanó, **Xavier Soy**, i totes les peripècies que ell podria explicar. És el cas també de l'exconseller **Antoni Castells** i el seu director general, **Agustí Maure**, que, en aplicació del Pla de l'energia que el Govern de Catalunya havia aprovat, van impulsar, defensar i promoure la construcció de l'anomenada línia de molt alta tensió en un context de no poca hostilitat i de màxima incomprendiment pública i publicada. Els obstacles mateixos del procés de la construcció acreditaven un marc de dificultats que, ara, sembla diluït i esborrat en el context de l'efemèride de la inauguració. Però les coses acaben perquè comencen i en el moment final d'aquesta infraestructura és just d'esmentar qui i com la va començar i impulsar. Sobre el terreny i en la cuina preparatòria, en **Ramon Garcia-Bragado** i la **Pia Bosch**, aleshores delegada del Govern a Girona, podrien explicar el detall més quotidià i intern de la història que culmina ara.

Dins d'aquest mes de juny viurem encara dos moments culminants d'aquesta continuïtat indiscutible i que fa gran el sistema que tenim i les llibertats de què gaudim i que vam conquerir.

És més que probable que passat Sant

Joan i abans de finals de mes entri en servei i desdoblament, largament esperat i reclamant des del territori, de la C-17 de Vic a Ripoll. De fet, mentre finalitza l'aglomerat i les tasques d'acabat de l'antiga carretera que farà el paper de carrils ascendent, ja es passa en doble direcció per tot el traçat nou i el gran sistema de túnels que situa, des d'ara mateix, Ripoll a vint minuts de Vic. Quan comencin les vacances d'estiu, la gent que vulgui anar al Ripollès, a la vall de Ribes o a la vall de Cardener, i els que vulguin anar a la Cerdanya per la collada de Toses, ja saben que podran gaudir d'una carretera desdoblada fins a Ripoll mateix. Més enllà dels túnels i els viaductes, els treballs a la vora del Ter han marcat una obra d'enginyeria civil de gran magnitud i de bona execució. No cal que aquesta obra se la vulgui atribuir ningú en exclusiva. És del poble i del territori. És transversal i volguda per tothom. És la reparació d'una injustícia i d'un greuge històric. És la recuperació d'algunes dècades perdudes. És la condició necessària, però no suficient per trencar l'aïllament històric del Ripollès i per assegurar que les comunicacions ja no seran l'excusa per a la competitivitat i les inversions productives que la comarca necessita per recuperar el tremp industrial que l'ha caracteritzat sempre, i per donar un impuls renovat al sector del turisme avui ben acreditat per establiments i una oferta de qualitat ben remarcable.

I, finalment, és ara ja pràcticament segur que abans de Sant Joan es podrà posar en servei el desdoblament de Castell d'Aro a Palamós. Castell d'Aro, com m'ha insistit sempre la **Dolors Padilla** amb raó. Diumenge passat vaig anar a Palamós i vaig poder veure en directe que tot és molt a punt, que l'obra ha reprès el ritme necessari per no haver de patir, que els enllaços estan pràcticament acabats, que les tasques d'aglomerat i senyalització horitzontal i vertical avancen a molt bon ritme, i que els talussos tenen ja, en la majoria dels casos, una vegetació suficient per integrar

l'obra al territori. En una direcció o altra, la vista abasta horitzons amplíssims, boscos profunds de les Gavarres, urbanitzacions insòlites que s'enfilen per pendents indòmits, i grans llenques de mar a la badia de Palamós i a la ratlla de Platja d'Aro, a Sant Feliu de Guíxols, com una invitació i una incitació a gaudir del lleure que la costa ens proposa.

Aquest estiu s'hauran acabat les cues històriques. Hauré posat el punt i final a dècades d'endarreriment. Passaran al record i als racons de la memòria els desviaments **Cullell** dels anys vuitanta, i passarà definitivament a la història el ministre **Fernández de la Mora** que fins fa deu anys era l'últim que s'havia ocupat dels accessos a la Costa Brava en època tan reculada com els anys seixanta. Ara, Maçanet-Llagostera-Santa Cristina-Castell d'Aro-Calonge-Palamós-Mont-ras-Palafrugell-Llofriu serà un traçat continu d'una autovia que també era una reclamació històrica, una demanda del territori, una necessitat estratègica.

Els beneficis econòmics d'aquesta infraestructura, construïda en etapes, s'han anat notant i Sant Feliu de Guíxols i Platja d'Aro, Palamós i Palafrugell ja n'han començat a rebre els resultats amb els trams que ja fa un cert temps que estan en servei i que han facilitat les coses, desient els nusos que s'havien anat acumulant i que havien convertit l'accés a la Costa Brava centre en un rosari d'inconvenients.

Tinc molts testimonis de persones i empreses directament beneficiades per aquestes obres que veuen ara com el seu lleure o la seva activitat econòmica té finalment la facilitat d'un sistema de comunicacions que ha trigat massa a arribar.

Alguns es lamentaran del retard, pocs seguiran pensant que era innecessari, uns altres permanentment insatsfets en voldran sempre més, la majoria pensarem que finalment s'ha saldat un deute i que ara toca gaudir i aprofitar les inversions que s'han pagat amb els diners de tots els ciutadans de Catalunya.

Palamós celebra demà la Botiga al Carrer i la festa Terra de Pirates

PALAMÓS | DdG

■ Palamós acull demà la 19a Botiga al Carrer amb la festa Terra de Pirates. El circuit va des de l'avinguda Onze de Setembre fins La Planassa, i tot el nucli del casc antic on des de les deu del matí fins les nou del vespre hi haurà parades dels establiments associats a Fecotur, oferint els seus productes al carrer. Entre les parades els visitants trobaran dues Tavernes pirates: «La Taverna Jack Sparrow» i «La Taverna Bucaneros, Piratas Cubanos». En aquests punts els visitants podran trobar begudes i menjars pirates com ara mojitos, i altres relacionats amb la temàtica pirata.

També durant tot el dia hi haurà «l'Abordatge pirata!», actuacions teatralitzades amb actors vestits de pirata que es passejaran per tot el circuit de la Botiga al carrer, buscaran tresors amagats, faran lluites, etc... També hi haurà diversos espectacles de malabars,

xanques, i espectacles teatralitzats itinerants on s'interactuarà amb el públic assistent. L'actuació d'un dels grups teatrals es basarà en la història de la pirateria del segle XVIII a Palamós, i un altre grup farà actuacions amb pirates de fantasia.

També comptarà amb la col·laboració de la colla de carnaval Els Pirats que acompanyaran aquesta festa, i la seva carrossa, decorada com a galeó pirata, serà l'escenari des d'on es faran totes les proves participatives amb el públic, divertides i dinàmiques, com ara la subhasta dels tresors pirates amb les que aconseguiran diferents premis.

Per als més petits hi haurà castells inflables a la Planassa, als que hi podran accedir gratuïtament amb els vals de 5 minuts que els obsequiaran els botiguers per les compres fetes a les seves parades, i també hi haurà la ludoteca El Cau Pirata.

PALAMÓS (Baix Empordà). 19a Botiga al Carrer. Terra de Pirates

4 de juny. De les 10 del matí a les 9 del vespre. Tel. 972 319 533. www.fecotur.cat

Una moment de la festa Terra de Pirates de l'any passat. / FECOTUR

Ser pirata per un dia

• La 19a edició de la Botiga al Carrer de Palamós, promoguda per la Federació de Comerç i Turisme del municipi, torna aquest dissabte més divertida que mai amb la festa Terra de Pirates. A banda de les parades dels establiments associats a Fecotur des de l'avinguda Onze de Setembre fins a la Planassa i al llarg de tot el nucli antic, la fira anirà acompanyada d'un programa farcit d'activitats com ara l'Abordatge Pirata, que consisteix en actuacions teatralitzades amb actors vestits de pirata que es passejaran per tot el circuit de la Botiga al Carrer buscant tresors amagats o fent lluites. També hi haurà espectacles de malabars, xanques i espectacles teatralitzats itinerants on s'interactuarà amb el públic.

A la festa hi assistirà la colla de carnaval Els Pirats amb la seva carrossa, decorada com a galió pirata, escenari des d'on es faran totes les proves amb el públic, com ara la subhasta dels tresors. Per als més petits hi haurà castells inflables a la Planassa i la ludoteca El Cau Pirata, on es realitzaran maquillatges i tatuatges per a tots els públics. Com a cloenda de la festa, a 2/4 de 8 del vespre hi haurà cremat per a tothom. | A.

VENTURA

PUBLICITAT

877230-102376/A

La Policia Local esbotza la porta d'un lavabo per treure'n un home amb un infart

► El volum del seu cos impedia obrir-ne la porta i el SEM aconseguí recuperar-lo d'un atac al cor

PALAMÓS

DdG

■ Agents de la Policia Local de Palamós i efectius del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) van salvar la vida d'un home la tarda de dimarts quan van esbotzar la porta del lavabo d'un bar per aconseguir accedir-hi i rescatar-ne un home que s'havia desmaiàt a causa d'un infart de miocardi. El volum del seu cos impedia obrir-ne la porta. L'incident va tenir lloc en el bar avinguda de l'avinguda de Catalunya, cantonada amb el carrer de Joan Vilar.

Segons informava ahir Ràdio Palamós, l'home, de 63 anys i amb un gran volum corporal, va patir una indisposició dins el lavabo que posteriorment es va identificar com una crisi cardíaca. El propi cos de l'home impedia obrir la porta dels serveis, i els responsables del local, alarmats, van avisar la policia. Finalment, i després de molts esforços, els agents van poder accedir al lavabo i treure'n l'home. A continuació, els serveis mèdics van poder-lo reanimar i el van traslladar a l'hospital de Palamós. Es tracta d'un ciutadà de nacionalitat francesa.

Austeritat o ridícul

IGNASI LÓPEZ. EXMOSSO D'ESQUADRA.

■ Dijous vaig ser a la festa de les Esquadres de la Regió Policia de Girona, aquest any celebrada a Palamós. És el dia en què els components de Mossos d'Esquadra celebren la seva festivitat. Es donen felicitacions per actuacions meritòries, els familiars es fan fotos amb els seus agents condecorats, els caps i els polítics fan els seus discursos, etc.

Era un dia calorós i els qui som policies anàvem vestits de «gala», una fantàstica guerrera que fa molta i molta calor, però tant se val, el que realment importa en un dia així és anar ben macos per fer goig amb els companys i la família.

En acabar l'acte, no es va oferir als assistents ni una trista beguda per alleugerir la calor. Em va saber greu. Em va saber greu pels agents que van passar calor i que malgrat les retallades de sous i d'altres prestacions segueixen assistint il·lusinats a recollir les felicitacions. Em va saber greu pels familiars d'aquests, ja que es deuriem emportar una impressió com a mínim «es-

tranya» d'aquest plantejament «espartà». Em va saber greu pels policies d'altres cossos i d'altres països (Gendarmeria i Policia Nacional franceses incloses), ja que alguns d'ells van fer unes poques hores de viatge per assistir a la festa.

Entenc perfectament que en una època com l'actual hi ha d'haver determinades retallades i s'ha de donar una imatge d'austeritat. Per tant, no és època de fer grans càterings ni despeses fora de mida. Però una cosa és no fer ostentació i l'altra ratllar la mala educació. No es pot passar d'un extrem a l'altre. No és educat, encertat ni just pels agents que celebren la seva festa patronal. Només calien unes poques fantes i coca-coles i unes bosses de patates i olives de marca blanca. No calia res més. No pots convidar a una festa i no oferir ni un trist got d'aigua. De quina mena de festa és tracta? Ara bé, de discursos no hi va haver retallades, ni austeritat. Cada cap que havia de parlar i cada polític hi va dir la seva i a sobre, tots van sortir aplaudits, fins i tot quan s'anunciava que es retallaven noves prestacions als mossos. La veritat és que de vegades

penso que els mossos són massa bons pel que de vegades els toca aguantar... En fi, bona festa, amics!

Crisi alimentària

JORDI VIDAL BERNADES. PALAFRUGELL.

■ La Sra. Merkel primer ens va dir que els espanyols teníem massa vacances, més tard ens va dir que treballàvem massa poc, i ara sembla ser que a Alemanya al començament d'aquesta setmana ha decidit prohibir tot tipus de verdures i altres productes espanyols per haver causat la mort de persones per culpa d'un bacteri. Sembla ser que ara Alemanya ha presentat excuses a Espanya per la imputació gratuïta d'haver-nos fet els causants del greu brot d'infecció bacteriana E.coli que ja ha causat 10 morts fins al moment allí i sense incidència en el nostre país, quina casualitat, no, Sra. Merkel. Però el mal ara ja està fet i els agricultors han vist anul·lades totes les seves comandes, no només dels cogombres, sinó dels tomàquets, enciams i altres vegetals. El perjudici és molt seriós, Sra. Merkel, ja que es tracta

L'agenda

Diversos

BANYOLES

► 34a Exposició de Flors de Banyoles 2011. 20.00. Claustre del Monestir de Sant Esteve. Inauguració i concert a càrrec de la Jove Orquestra de Banyoles. A continuació, fins a les 23.00, visita nocturna de l'exposició.

BEGUR

► 22.00. Cinema Casino. Nit dels amants de cinema (NAC) amb la pel·lícula *London river*. Seguidament, col·loqui a càrrec del periodista Josep Martinoy.

BESCA NÓ

► 17.00. Casal d'Avis. Quina.

GIRONA

► Tot el dia, la botiga al carrer sota les voltes de la plaça Miquel de Palol.

► 17.00 a 20.00. Estació Espai Jove. Primer torneig de *Sings-tar*.

► 19.30. Seu de la Demarcació de Girona del COAC. Lliurament de Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona 2011 amb un diàleg sobre l'arquitectura de casa nostre, entre la presidenta del jurat, l'arquitecta Carme Pinós, i l'historiador i crític d'art Daniel Giralte Miracle. Al finalitzar, inauguració de l'exposició *14a edició dels Premis d'Arquitectura de les comarques de Girona*.

► 20.30. Auditori Josep Irla de l'edifici de la Generalitat. Lliurament de premis de l'ADAC a la Normalització Lingüística i Cultural.

► 20.30. Llibreria teteria Amalgama. Grup d'estudi *Metafísica*, a càrrec d'Àngela Pueyo.

► I Gala Benèfica, ACEEGI pro EQUUSOS. 21.30. Teatre Principal. Presentació de la gala, a càrrec d'Àngel Codina.

► Presentació d'ACEEGI, a càr-

► Lliurament de productes per a EQUUSOS donats per: Audevard, Distrivet, Equipassio, Girovet, HorseHouse i Magnatura.

► Desfilada de moda hípica de la firma Gooderider.

LA JONQUERA

► 10.00. Espai-hall del Museu Memorial de l'Exili. Projectió del documental *F de frontera*, de l'artista Jordi Mitjà.

OLOT

► 21.00. Teatre Principal. Ferran Dordal presenta *Anamnesi*, projecte guanyador de la Beca Incubadora 2010. Dins el festival de creació contemporània PNRMica 60:1.

PALAMÓS

► 18.00. Espai del Peix, a l'edifici de la llotja del port. Visita guiada amb tastet. I a les 20.00, demostració i degustació de platets de la gastronomia marinera.

David Moré és un especialista en fars ■ Tv3

Fars a la Costa Brava

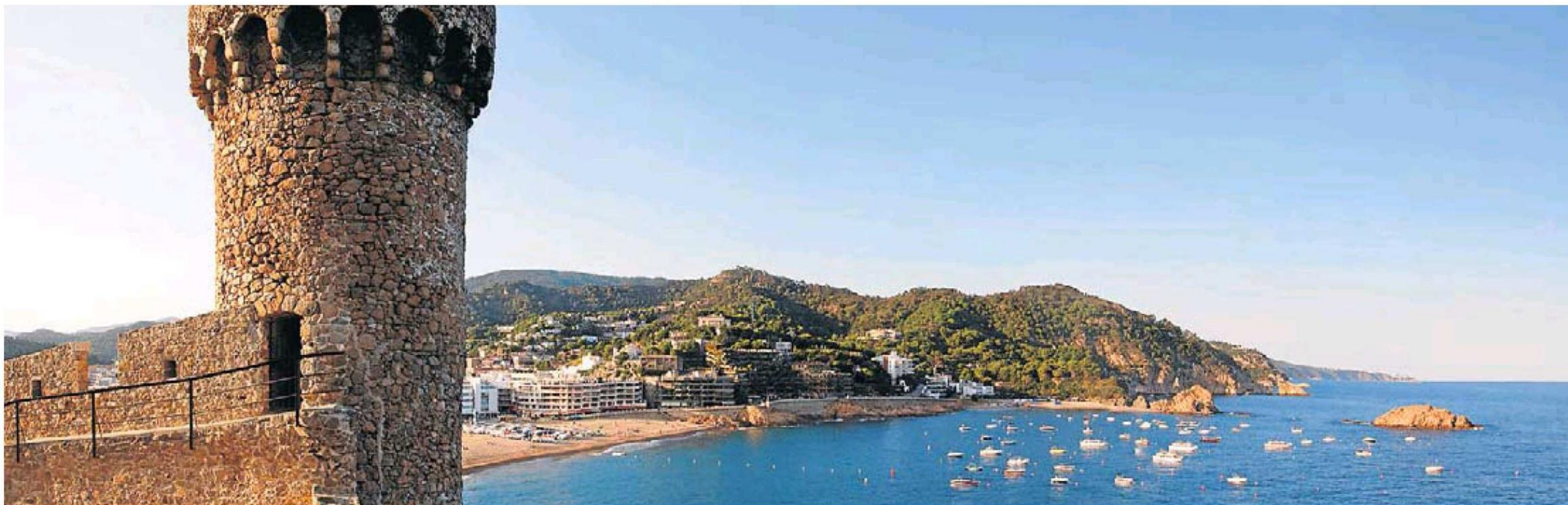
THALASSA
33 / 22.05

Els fars i el seu llegat patrimonial i emotiu són els protagonistes de *Thalassa*. David Moré és nét i besnét de faroners. En total a la seva família n'hi ha hagut catorze. Però ell no ha fet mai de faroner. En canvi, és un dels millors especialistes en l'estudi dels fars i la vida dels faroners. Amb ell els espectadors viatja-

ran fins al far de cala Nans, a Cadaqués, al far de Tossa de Mar i al de S'Arenella, al Port de la Selva. I coneixerem més coses d'un far que ja no existeix i que va ser el protagonista d'una pel·lícula rodada al cap de Creus el 1971 amb Yul Brinner i Kirk Douglas com a protagonistes. El programa es completa amb el reportatge *Els pollastres del Brasil*.

Obren el bar Andaluz a Palamós. Al passeig Ortiz, 31, de Palamós, s'ha obert el bar Andaluz, on ofereixen als seus clients una tapa gratis per cada consumició. El primer i darrer cap de setmana de mes, hi haurà actuació musical.

ELS MILLORS RACONS DE LA COSTA BRAVA

**UN RECORREGUT APASSIONANT PER
DESCOBRIR TOTS ELS SECRETS QUE
AMAGA LA COSTA DE BLANES A PORTBOU**

La Costa Brava, tal com la va batejar Ferran Agulló l'any 1908 en un article a *La Veu de Catalunya*, comença a la riera de Tordera i acaba a la frontera amb França. Agulló va escriure aquest històric article durant una estada a Blanes i va fer una descripció del paisatge que veia des del cim del Convent, que, juntament amb el castell de Sant Joan, són dos miradors privilegiats sobre la seva petita badia.

SANT FRANCESC

De camí entre **Blanes i Lloret** ja es percep l'encant feréstec i serà al mateix temps tan característic d'aquesta costa. Entre el **Jardí Botànic Marimurtra**, fundat per Carl Faust l'any 1928 i que compta amb més de 3.000 espècies exòtiques, i els jardins Pinya de Rosa, creats per Ferran Rivièrre de Caralt el 1945 i amb una col·lecció única de cactus, apareixen a l'horitzó, camuflades entre pins i atzavares, dues platges de somni, la de Sant Francesc i el Treumal, més al nord i més petita.

SANTA CRISTINA

“Santa Cristina és un dels punts més dolços, més equilibrats, millor i més graciosament situats d'aquesta costa”, escriu Josep Pla en la seva memorable *Guia*

de la Costa Brava (1941). Es refereix a l'**ermita de Santa Cristina**, del segle XVIII. A sota, la cala del mateix nom, l'única platja catalana que pot presumir d'haver estat pintada per Sorolla. “El seu pendís és tan suau, les seves arenes tan fines, les flors que hi creixen, tan extraordinàries; la vegetació tan ufanosa, i el mar que la banya, tan manyac, que tota ella respira una mena d'idealisme femení”, deia Joaquim Ruyra.

TOSSA DE MAR

Caracteritzada per la silueta de les muralles medievals de la **Vila Vella**, Tossa conserva encara l'encant dels seus carrers estrets a tocar de la **platja Gran**, que ens porten, vorejant les muralles i els múltiples restaurants establerts al seus peus, fins a la petita **platja des Codolar**, antic port de la població. Sortint de Tossa es troben tres platges d'una gran bellesa: **cala Bona, cala Pola i cala Giverola**.

PALAMÓS

Palamós és el principal port comercial de les comarques gironines. Grans creuers internacionals hi fan escala i la seva llotja de peix, ara automatitzada, encara evoca aquelles que tenien lloc a viva veu encara no

La Diputació de Girona ens ha fet capdavanters en vies verdes

La Diputació contribueix al manteniment i a la promoció de **més de cent quilòmetres de vies verdes** que van des del Pirineu fins a la Costa Brava, millorant la **mobilitat** entre els pobles que connecta. A més, gent de tot Europa hi vé a **passejar a peu o en bicicleta**, per fer **turisme** i per fer **salut**. La Diputació presta serveis directes als municipis perquè el teu ajuntament pugui oferir-te el que necessites.

Albert, 23 anys
Via verda a la Cellera de Ter

www.ddgi.cat

info DIPUTACIO
Bústies electròniques de la Diputació de Girona

facebook

Diputació de Girona
www.ddgi.cat

221 municipis

fa cinquanta anys. Recentment l'Ajuntament de la localitat ha recuperat en forma de ruta turística l'estada que **Truman Capote** va fer a Palamós. L'escriptor hi va arribar l'any 1960 gràcies als consells de l'escriptor Robert Ruark i de l'actriu Madelaine Carroll, i es va allotjar inicialment a l'Hotel Trias. Capote es va enamorar del suquet de peix i de la tranquil·litat, que li va permetre enllestir la seva gran novel·la: *A sang freda*.

La platja des Monestir és més desconeguda i no acostuma a patir les aglomeracions de la platja Gran. A l'altre costat del castell medieval hi ha la **platja de s'Alguer**, coneguda per unes antigues barraques de pescadors recuperades per a trobades d'esbarjo, i seguint el camí de ronda s'arriba fins a la **platja de Castell**.

TAMARIU

Popularment es diu que Tamarriu va ser el darrer poble a rendir-se al turisme. Tot i que actualment aquest indret està força urbanitzat, encara conserva el regust de poble de pescadors. Pel que fa a les seves platges, més cap al nord es pot anar fins a

Aigua Xelida, una cala diminuta, aïllada i tranquil·la.

AIGUABLAVA

És un tros de costa ben característic, tant per les muntanyes que es tomben directament sobre el mar com per algunes

edificacions de remarcable arquitectura, com l'anomenada casa Rosa de Fornells, sobre el port de ses Orats, o la casa del Dr. Arruga, tocant a la **platja Fonda**. Aquesta darrera és una de les més amagades i singulars de tota la costa, ja que queda

tancada per darrere per un penya-segat quasi vertical i només s'hi pot baixar a través d'un escales artificials.

L'ESTARTIT

Entre el Ter i el pic de Roca Maura, on comença el massís

del **Montgrí** hi ha l'Estartit, amb la seva àmplia i tranquil·la platja que, a una milla marítima, té per veïnes les **illes Medes**: la Meda Gran, la Meda Petita, el Carall Bernat, els Tascons Grossos, el Medellot o la Bota, els Tascons Petits i les Ferrenelles. "L'illa

gran, de divuit hectàrees, havia estat poblada en el segle XIX per una guarnició militar i, a partir del 1868, pels faroners, però els uns i els altres van marxar-ne i va quedar deshabitada”, explica Playà. Actualment és una de les grans reserves de flora i fauna, molt apreciada pels submarinistes.

EMPÚRIES I SANT PERE PESCADOR

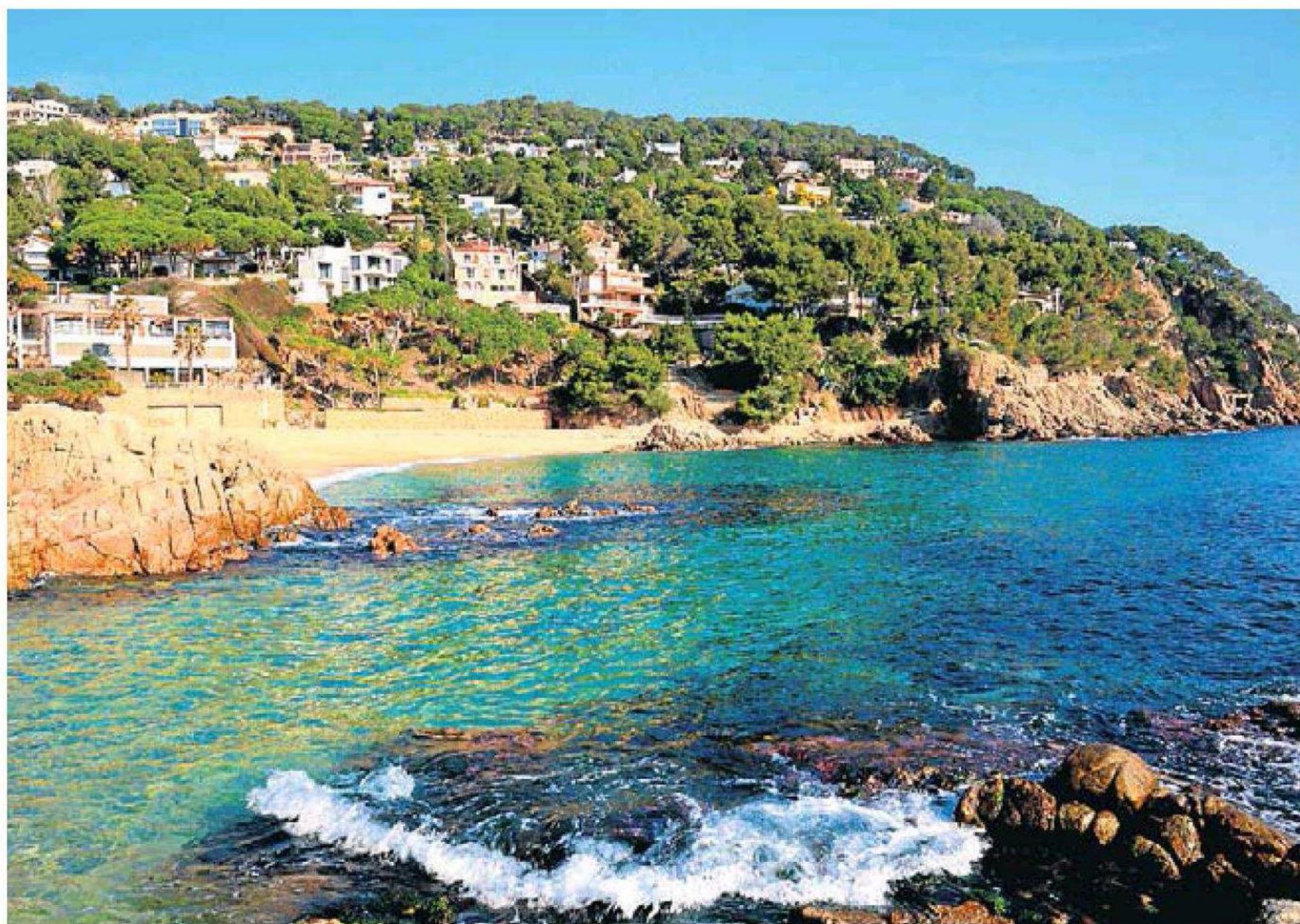
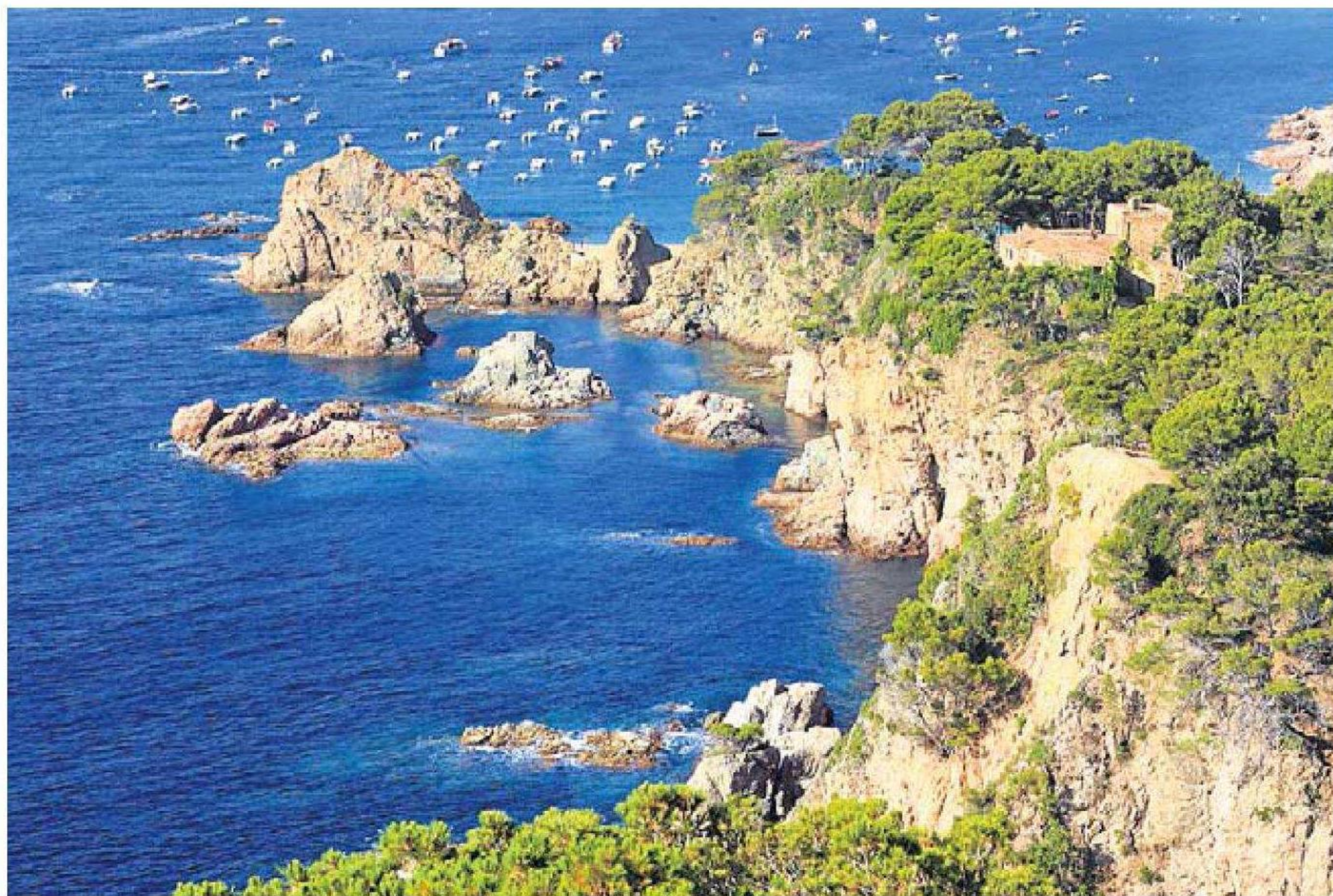
Les ruïnes de les antigues **ciutats grega i romana** són un dels llocs més visitats de la Costa Brava, a tocar del poble de **Sant Martí d'Empúries** i de les platges de sorra fina dels voltants, que, a partir de l'anomenada casa Forestal, enllacen amb l'enorme extensió de les de Sant Pere Pescador.

CADAQUÉS

“Sembla un poble construït a mida, entre la muntanya del Pelí i el mar, fet de cases blanques i compactes, dins un paratge rocós, mineral, desèrtic, on amb prou feines creixen vinyes i olivars”, descriu Josep Playà. La seva església, amb un preciós altar barroc, s'eleva sobre els teulats en una imatge que ha captivat molts artistes, el més il·lustre de tots **Salvador Dalí**, que va definir Cadaqués amb una frase senzilla i contundent: “És el poble més bonic del món”. Cadaqués és el resultat d'una història que protagonitzen pagesos i pescadors, corallers i mariners, així com la burgesia que tenia en aquest poble la casa d'estiueig.

EL PORT DE LA SELVA

Si algun poble de la Costa Brava mereix el nom de *petit poble de pescadors* és, sens dubte, el

EL TRAM ENTRE EL CAP RAS, AL LÍMIT DE LLANÇÀ, I EL CAP FALCÓ, TOCANT A FRANÇA, ÉS IDEAL PER FER UN RECORREGUT EN BARCA QUE PERMET GAUDIR D'ESP AIS QUASI VERGES

Port de la Selva. Les seves cases blanques són tan a prop les unes de les altres que semblen cercar juntes abric contra la tramuntana. Amb una bonica badia que forma un port natural, encara **la pesca** representa un factor important de l'economia local. Molt a prop es pot pujar en cotxe fins a l'esplèndid **monestir de Sant Pere de Rodes**, un dels més importants de la època romànica a Catalunya.

PORTBOU

El tram entre el cap Ras, al límit de Llançà, i el **cap Falcó**, tocant a França, és ideal per fer un recorregut en barca que permet gaudir d'espais quasi verges, com Garbet, les cales Rocoses i l'**illa Grossa de Colera**, o la **platja de Claper** i els **penya-segats** que fan de contrafort a l'Albera. Els darrers anys, la construcció del port esportiu, la rehabilitació d'edificis senyorials, el Teatre de la Congesta i, sobretot, la creació del Memorial Walter Benjamin, dissenyat per Dani Karavan, han revalorat un poble que sembla envoltat per núvols de melangia.

Boat Bar

La Roca Village inaugura una refrescant terrassa decorada al més pur estil mariner

Entre les acolorides botigues que fan de La Roca Village un vertader paradís de les compres, i a l'epicentre del centre comercial, trobem la nova aposta de La Roca Village per a aquest estiu: la terrassa Boat Bar. Un indret a l'aire lliure on la decoració s'amara de la tendència navy, tan de moda aquesta temporada, per transmetre una shopping experiència d'allò més estiuenca i refrescant.

Pensant en les necessitats dels seus clients, La Roca Village ha dissenyat aquest espai per relaxar-se després d'un llarg dia de compres. Per a la decoració,

el Boat Bar s'ha inspirat en els vaixells de vela i en la idiosincrasia marinera. A la terrassa del Boat Bar podreu descansar i –una cosa molt més estimulante– gaudir d'un refrescant combinat a la taula. I gratis! Fins al 3 de juliol, a partir de les 13 i fins a les 9 del vespre, els clients podran prendre's un Mojito Bacardi gratis per la compra d'articles a partir de 50 euros, en tiquets acumulables.

TRAVESSIA PEL MEDITERRANI
Com a agraïment als clients prèmium, aquells que hagin acumulat més import en les seves compres, podran gaudir

Veler Pepa Bandera II

LA ROCA VILLAGE CONVIDA ELS SEUS CLIENTS PREMIUM A PARTICIPAR EN UNA TRAVESSIA A BORD DE LA MÍTICA GOLETA PEPA BANDERA II

d'una verdadera experiència marinera. I és que La Roca Village convida els seus 15 millors clients a participar en una travessia per la Costa Brava a bord de la mítica goleta Pepa Bandera II. Es tracta d'un veler de 24 metres d'eslora amb capacitat per a

El Boat Bar ofereix als clients de La Roca Village els mojitos més refrescants durant tot el mes de juny.

30 persones que disposa de solàrium, banys, cabines i saló per a jocs o lectura. Els seus propietaris, Sergio Medir i Pepa Salvador, han estat navegant amb la goleta Pepa Bandera pel Carib i el Mediterrani. Actualment, estan avarats al Port de Palamós i fan sortides diàries. Així, ara el Pepa Bandera II torna a endinsar-se en la mar en una travessia exclusiva.

Rafael Nadal

Homenatge al Motel

Un dia de finals d'hivern de 1973, a la cuina de l'hotel Empordà de Figueres, Josep Mercader va agafar un grapat de faves i les va bullir en abundant aigua amb sal i un manat de menta, les va deixar grenyals, les va refredar i les va escórrer. Al mateix temps va bullir uns peus de porc, els va desossar i els va tallar en juliana fina i també va tallar una mica de pernil ibèric, menta fresca i enciam, tot en juliana. Després va fer una vinagreta de mostassa, hi va afegir unes fulles de menta i ho va triturar amb la batedora. I llavors, va barrejar les faves amb l'enciam, la menta picada, el pernil picat, el peu de porc picat i la vinagreta de menta.

Aquell dia, quan Josep Mercader va *deconstruir* les faves a la catalana per fer-ne l'amanida de faves a la menta, va començar la revolució de la cuina catalana i el procés que ha inspirat l'extraordinari grup de cuiners que ha dut la cuina catalana al cim de la cuina mundial. De fet, a la història de la cuina moderna només hi ha dues fites indiscutibles: la *nouvelle cuisine*, que és francesa, i aquesta *cuina d'avantguarda*, que és catalana.

Dissabte es compleixen els cinquanta anys de la inauguració de l'hotel Empordà de Figueres –el Motel n'hem dit sempre els gironins–, i es prepara un homenatge que culminarà amb la publicació d'*Històries del Motel*, un llibre de Miquel Berga –el traductor i descobridor del magnífic *Un hotel a la costa*–, amb aportacions de Ferran Adrià, Juan Mari Arzak, Joan Roca, Narcís Comadira i Colman Andrews.

La història de la cuina d'hotel és fonamental per entendre la vitalitat i l'èxit de la cuina catalana moderna: l'Aiguablava, ca la Neus de l'Escala, el Costa Brava de Platja d'Aro, el Trias i el Rocafosca de Palamós, el Ritz i el Majestic de Barcelona. Precisament el Majestic va ser el primer a reivindicar aquesta tradició quan va obrir el Drolma de Fermí Puig i va iniciar el moviment que ha portat a Romain For-nell al Palace, Carles Abellán al W, Ramon Freixa al Central, Martín Berasategui al Comtes de Barcelona, els germans Roca a l'Omm, Sergi Arola a l'Arts, el malaguanyat Santamaria a l'Hesperia Tower, Xavi Franco a l'Ohla, Carles Gaig al Cram, Paco Pérez a The Mirror, Jordi Cruz a l'Àbac, els germans Torres al Me i Carme Rusalleda i Jean Luc Figueras al Mandarin.

Tots són deutors de la cuina de l'hotel Empordà que va inaugurar Josep Mercader el 4 de juny de 1961 i que després de la seva mort prematura ha reinventat amb discreció el seu gendre Jaume Subirós, fins al punt que quan Ferran Adrià va començar a freqüentar el Motel no tenia consciència de “quins plats eren d'en Mercader i quins d'en Subirós”.

Reconec que amb el Motel no sóc imparcial, sempre hi he tingut tirada, perquè sempre m'han agradat els plats contundents, les racions generoses i els gustos fàcils d'identificar. Em refereixo a sabors senzills, directes, que desapareixen el gust i el plaer, però que també et transporten a un temps o a un escenari que la memòria reconeix a l'instant. Hi ha sards que només poden ser d'un sopar d'estiu a Palamós, igual que hi ha espaguetis amb sardines i fonoll que només poden ser del mercat de la Vucciria a Palerm.

Suposo que tot ve dels primers sopars familiars a Girona, que sovint van ser a base d'aquests gustos clars i directes: pa amb vi i sucre, pa amb oli i sucre, ou amb sucre, ou passat per aigua, truita de farina. Suposo que és per tot això que al Motel m'hi he trobat sempre com a casa, potser més a partir del 2003 quan la Michelin li va retirar l'estrella que li havia atorgat trenta anys abans. És el pitjor error que ha comès a Catalunya la guia francesa, que marcava qui era i qui no era a la cuina internacional, fins que els anglesos van començar a menjar-li el terreny amb els seus rànquings (sobretot el de *Restaurant Magazine*). Ara ja no marca la pauta, es limita a ratificar l'avantguarda i la innovació, que sempre és la crítica més fàcil, sense risc ni compromís. D'aquí l'error amb el Motel, que la Michelin també va cometre amb l'Hispania, un altre restaurant de producte.

Aquesta és precisament l'assignatura pendent de l'extraordinària cuina catalana d'avui: la reintroducció dels productes de proximitat, de temporada i de qualitat als nostres restaurants de cada dia. Un moviment a favor de la cuina quotidiana que no es pot fer –com alguns volien– en contra de la cuina d'avantguarda, perquè els nostres cuiners més premiats també són els que més han lluitat per recuperar la qualitat als mercats. Ells han fet els deures, però només donen menjar cada dia a dues o tres mil persones. Ara hem de ser exigents amb els que donen menjar a la majoria i mai no tenen ni una verdura, ni una amanida, ni una fruita de temporada i del país.

Aquest seria el millor homenatge a la memòria de Josep Mercader i als cinquanta anys del motel Empordà. Joan Roca afirma que quan no existia l'*slow food*, el Motel “va fer de llumeta davant del vendaval de la *nouvelle cuisine*”. No sé si la Guia Michelin tindrà la intel·ligència de tornar-li l'estrella, però en tot cas jo els convido a tributar-li un homenatge particular menjant unes espines d'anxova fregides, segons la recepta que Mercader va crear l'any 1971: “Remullem les espines d'anxoves, ben netes i seques, en llet durant dos minuts. Posem un centímetre d'oli al fons d'una cassola o bé utilitzem la fregidora i l'escalfem a cent noranta graus. Posem un polsim de farina per damunt de les espines i les fregim fins que s'enrosseixin. Les escorrem i les servim immediatament”.

